महतो रजसो मध्ये महार्णवसमस्य वै। विरजस्को महाबाहुरक्षरं ब्राह्मणा विदुः।
आत्मरूपप्रकाशेन तपसा संवृतः प्रभुः। त्रिकमाच्छाद्य कालन्तु ततः सुष्वाप सत्तदा।
पुरुषो यज्ञ इत्येवं यत् परं परिकीर्त्तितं। यच्चान्यत् पुरुषाख्यन्तु तत् सर्व्वं पुरुषोत्तमः।
ये च यज्ञपरा विप्रा ऋत्विजा इति संज्ञिताः। आत्मदेहात् पुरा भूता यज्ञेभ्यः श्रूयतां तदा।
ब्रह्माणं परमं वक्त्रादुद्गातारञ्च सामगं। होतारमथ चाध्वर्य्युं बाहुभ्यामसृजत् प्रभुः। ११२६०
ब्रह्मणो ब्राह्मणत्वाच्च प्रस्तारञ्च सर्व्वशः। तन्मित्रावरुणं सृष्ट्वा प्रतिष्ठातारमेव च।
उदरात् प्रतिहर्त्तारं होतारञ्चैव भारत। अध्यापकमथोरुभ्यां नेष्टारञ्चैव भारत।
पाणिभ्यामथ चाग्नीध्रं ब्रह्मण्यञ्चैव यज्ञियं। ग्रावाणमथ बाहुभ्यां सुनेतारञ्च याज्ञिकं।
एवमेवैष भगवान् षोडशैतान् जगत्पतिः। प्रवक्तॄन् सर्व्वयज्ञानामृत्विजोऽसृजदुत्तमान्।
तदेष वै यज्ञमयः पुरुषो वेदसंज्ञितः। वेदाश्च तन्मयाः सर्व्वे साङ्गोपनिषदक्रियाः। ११२६५
स्वपत्येकार्णवे चैव यदाश्चर्य्यमभूत् पुरा। श्रूयते तद्यथावृत्तं मार्कण्डेयोऽनुभूतवान्।
जीर्णो भगवतस्तस्य कुक्षावेव महामुनिः। बहुवर्षसहस्रायुस्तस्यैव वरतेजसा।
इति तीर्थप्रसङ्गेन पृथिवीतीर्थगोचरः। आश्रमानपि सर्व्वांश्च तीर्थान्यायतनानि च।
देशान्राष्ट्राणि चित्राणि पुराणि विविधानि च। जपहोमरतः शान्तस्तपो घोरमुपाश्रितः।
मार्कण्डेयस्ततस्तस्य शनैर्व्वक्त्राद्विनिःसृतः। निष्क्रामन्तं न चात्मानं जानीते देवमायया। ११२७०
निष्क्रान्तस्तस्य वदनादेकार्णवमथो गतः। सर्व्वतस्तमसा छन्नं मार्कण्डेयो निरीक्षते।
तस्योत्पन्नं भयं तीव्रं संशयश्चात्मजीविते। देवदर्शनसंहृष्टो विस्मयञ्चागमत् परं।
स चिन्तयति मध्यस्थो मार्कण्डेयोऽभिशङ्कितः। किंस्विन्नु वेदियं चिन्ता मोहः स्वप्नोऽनुभूयते।
व्यक्तमन्यतमो भाव एतेषां भविता मम। न हीदृशमसंक्लिष्टमयुक्तं सत्यमर्हति।
नष्टचन्द्रार्कपवनश्छन्नपर्व्वतभूतलः। कतमः स्यादयं लोक इति चिन्ताव्यवस्थितः। ११२७५
अपश्यच्चापि पुरुषं शयानं पर्व्वतोपमं। तोयार्द्रमिव जीमूतं मध्ये मग्नं महार्णवे।
तपन्तमिव तेजोभिर्भास्वन्तमिव वर्चसा। जाग्रन्तमिव गाम्भीर्य्याच्छ्वसन्तमिव पन्नगं।
स देवं द्रष्टुमायाति को भवानिति विस्मयात्। तथैव च शनैर्भूयो मुनिः कुक्षिं प्रवेशितः।
स प्रविष्टः पुनः कुक्षौ मार्कण्डेयः सुनिश्चितः। तथैव चरते भूयोऽविजानन् स्वप्नदर्शनं।
स तथैव यथा पूर्व्वं पृथिवीमटते पुनः। तीर्थस्थानानि पुण्यानि वीक्षन्नायतनानि च। ११२८०
क्रतुभिर्यजमानांश्च समाप्तवरदक्षिणैः। पश्यते देवकुक्षिस्थान् याचजूकान् द्विजोत्तमान्।
सद्वृत्तमाश्रिताः सर्व्वे वर्णा ब्राह्मणपूर्व्वकाः। चत्वारश्चाश्रमाः सम्यग्यथोद्दिष्टपदानुगाः।
वर्षाणां शतसाहस्रं मार्कण्डेयो महामुनिः। विचरन् पृथिवीं कृत्स्नां न च कुक्ष्यन्तमैक्षत।
ततः कदाचिदथ वै पुनर्वक्त्राद्विनिःसृतः। सुप्तं न्यग्रोधशाखायां बालमेकं निरीक्षते।
यथैवैकार्णवजले नीहारेणावृतान्तरे। अव्यक्तभीषणे लोके सर्व्वभूतविवर्ज्जिते। ११२८५